

74 - 402a

1765. Λύσις ιερολογημένου ἄρραβῶνος ἐν Βενετία,
ἐν 327a, σ. 296 - 300,

λόγω τοῦ ὅτι ὁ εὐλογήσας τὸν ἄρραβῶνα ἱερεὺς παρουσίασε τῇ ἐναγούσῃ τὸν γαμβρὸν ὡς εὐκατάστατον καὶ «νοβαρισμένον καὶ ὄχι πτωχότατον, καθὼς εἶναι» καὶ διότι ὁ ἱερεὺς κατὰ τὸν ἄρραβῶνα δὲν ἀπηύθυνε τὰς σχετικὰς ἐρωτήσεις, ἂν τὸν θέλῃ ἢ ὄχι. Τοῦ μνηστῆρος συναινέσαντος εἰς τὴν λύσιν τῆς μνηστείας, ὁ δικάζων μητροπολίτης Φιλαδελφείας διέλυσε τὸν ἄρραβῶνα «διὰ τὰς προορηθείσας αἰτίας καὶ διὰ τὰ ἐμποδίσῃ μὲ τὴν ἐκκλησιαστικὴν οἰκονομίαν τὰ ἄτοπα, ὅπου ἤθελον συνέβῃ...».

75 - 407a

1766. Λύσις γάμου ἐν Βενετία,
ἐν 327a, σ. 439 - 441,

ὑπὸ τοῦ μ. Φιλαδελφείας Γρηγορίου Φατσέα, ἐφ' ὅσον «ἀμφότερα τὰ μέρη ζητοῦν τὴν τελείαν λύσιν τῆς συζυγίας τῶν μὲ ἐκκλησιαστικὸν διαζύγιον... ἀποφασίζει λελυμένον τὸ ἄνωθεν σεκοιζέσθαι...».

76 - 430a

1774. Προικοσύμφωνον Ἄνδρου, δι' οὗ συνιστᾶται ἡ προῖξ «κατὰ τὸ συνείθιον τοῦ τόπου μας»,
ἐν 101a, σ. 9, σημ. 2.

Διὰ τῆς ἄνω φράσεως νοεῖται, ὅτι θανούσης τῆς γυναικὸς ἀκλήρου, περιέρχεται ἡ προῖξ εἰς τοὺς «προθύμους», δηλ. εἰς τὸν προικοδότην ἢ τοὺς πλησιεστέρους συγγενεῖς του· ταῦτό συνέβαινε καὶ ἂν ὑπῆρχον τέκνα, θανόντα ὅμως ἀκληρα.

77 - 454a

1777. Σύμβασις διανομῆς ἐν Σύρῳ κληρονομικοῦ ἀκινήτου,
ἐν 110a, σ. 249, ὑποσημ. 24.

«Τὴν σήμερον τὰ τρία ἀδέρφια Φ. Ρ. καὶ οἱ ἀδερφές του Ε., Κ. καὶ Ζ., ἔχοντας ἓνα σπίτι στὰ Β., κληρονομία τῆς μάνας τῶνε ταιριάζου ἀναμεταξύν τῶνε καὶ πέρνει ὁ Φ. τὸ κατῶγι, περὶ τὰ κάθεται ὁ κύριός τῶνε ὅσο πουζεῖ μέσα· τὸ ἀνωγι τὸ πέρνουνε ἡ Κ. καὶ ἡ Ζ. καὶ τὸν ἀγέρα ἡ Ε., ὅλοι τους στερκτοὶ καὶ ὁμόγνωμοι καὶ ἂν κανένας γυρίζῃ νὰ ξαναμοιράσουν, νὰ πλερώνῃ τοῦ ἀγᾶ μας γρόσ. 50».

